

NÁZEV MATERIÁLU	Stanovisko k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti)
Č. J.	40/2020
DATUM ZPRACOVÁNÍ	25.6.2020
KONTAKTNÍ OSOBA	Ondřej Ferdus
TELEFON	225 279 207
E-MAIL	oferdus@spcr.cz

OBECNÉ PŘIPOMÍNKY

Vítáme, že se Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR (dále jako „MPO“) rozhodlo transpozici Nařízení Evropského parlamentu a Rady o podpoře na podporu spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb (dále jako „Nařízení“) uchopit velmi minimalistickou formou.

KONKRÉTNÍ PŘIPOMÍNKY

K předkládanému materiálu uplatňujeme tyto **zásadní** připomínky:

- (1) Navržená podoba sankcí v souvislosti s Nařízením je nepřiměřená. Navrhovaná pokuta u přestupku je v bodě [10] návrhu zákona extrémně vysoká, v návrhu zákona se navíc ani nepracuje s odstupňováním podle míry závažnosti jednání a pouze stanovuje takto vysoká horní hranice. Absurdita navrhované výše pokuty až 10 000 000 Kč vynikne ve srovnání například se shodnou výší horní hranice pokuty stanovené pro provozovatele jaderné elektrárny, který při provozu jaderného reaktoru nesplní všechny zákonné povinnosti při výměně jaderného paliva¹ nebo v případě porušení povinností v oblasti podnikání na kapitálových trzích². Takto vysoká horní hranice pokuty v případě porušení povinností plynoucích z Nařízení není textem Nařízení vyžadována. V souladu s čl. 15 odst. 2 Nařízení považujeme za účinnou, přiměřenou a odrazující horní hranici do výše 1 000 000 Kč.
- (2) Návrh zákona zamýšlí ve svém bodě [2] určit jako orgán dozoru pro povinnosti stanovené Nařízením Český telekomunikační úřad (dále jako „ČTÚ“). Jak důvodová zpráva korektně uvádí, v Evropské unii je řada členských států, které se rozhodli nejmenovat samostatný dozorový orgán a vymáhání tohoto Nařízení ponechat na soudech, které se jimi budou zabývat případ od případu. Konkrétně, na základě

¹ § 178 odst. 5 zákona č. 263/2016 Sb., atomového zákona

² § 9b odst. 3 zákona č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu

požadavku o výměnu dobré praxe mezi členskými státy v souvislosti s čl. 15 Nařízení odpověděli České Republice 3 ze 4 členských států tak, že samostatný dozorový orgán jmenovat nebudou. Dle našich informací celá řada dalších států hodlá postupovat stejným způsobem a ponechat rozhodování v této oblasti právě soudům, a to z důvodů, že sporovou agendu lze očekávat především v souvislosti s právy a povinnostmi dle čl. 4 Nařízení, kdy se posuzování okolností takového sporu de facto rovná běžné obchodní sporové agendě, kde technická odbornost ČTÚ nepředstavuje přidanou hodnotu. Důvodová zpráva navíc uvádí, že MPO je připraveno administrativně a finančně posilovat ČTÚ, což by při rozhodnutí určit samostatný orgán dozoru zcela jistě nebylo potřeba. Nařízení rovněž stanovuje, že organizace a sdružení zastupující podnikatelské uživatele nebo uživatele firemních stránek a veřejné subjekty zřízené v členských státech mají právo podat žalobu u příslušných vnitrostátních soudů, kde se mohou domáhat ukončení nebo zákaz neplnění příslušných požadavků Nařízení poskytovateli zprostředkovatelských služeb a internetových vyhledávačů (čl. 14 odst. 1 a odst. 9), díky čemuž se budou soudy v České republice touto agendou stejně zabývat.

V souladu s výše uvedeným a v souladu s čl. 15 Nařízení považujeme určení samostatného orgánu dozoru za nadbytečné, požadujeme proto nejmenovat samostatný dozorový orgán a vymáhání povinností dle Nařízení systematicky ponechat na obecných soudech.